

A i -

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 27:

Forslag til folketingsbeslutning om udformning af bekendtgørelse om klassifikation og registrering af vandløb og om regulativer for offentlige vandløb.

Af Camre (S) m.fl.
(Fremsat 11/11 83).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 9 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 28:

Forslag til folketingsbeslutning om vandløbslovens iværksættelse. (Tilvejebringelse af regulativer).

Af Dræbye (RV) m.fl.
(Fremsat 11/11 83).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Først om beslutningsforslag nr. B 27.

Beslutningsforslaget pålægger mig at foretage ændring i de regler, som er udstedt efter den nye vandløbslov. I de senere år har det ofte været diskuteret, hvorledes balancen mellem folketinget og regeringen skulle være. Det er klart, at regeringen er underlagt folketingets styre, men man kan jo godt spørge, om det nu skal være praksis, at folketinget

dykker helt ned i detaljerne i bekendtgørelser.

Efter bemærkningerne til beslutningsforslaget er baggrunden, at forslagsstillerne mener, at den pågældende bestemmelse har givet landbruget en særstilling på bekostning af de miljømæssige interesser. Det er ikke tilfældet. Hvis man læser lovens formålparagraf, vil man se, at loven tilstræber at sikre, at vandløb kan benyttes til afledning af vand, navnlig overfladevand, spildevand og drænvand. Der står også, at administrationen af loven skal ske sådan, at man tager hensyn til de miljømæssige krav til vandløbskvaliteten, som fastsættes i henhold til anden lovgivning. Når jeg derfor i bekendtgørelsen og cirkulæret har lavet regler om, at der skal foreligge oplysninger både om landbrugsmæssige og miljømæssige forhold, når der laves regulativforslag, så er det helt i overensstemmelse med lovens formål. Hvordan skulle myndighederne kunne administrere tilfredsstillende, hvis de ikke også havde mulighed for at analysere afvandingsforhold?

Den kritik, der er af reglerne, forekommer mig uforståelig, detailpræget og ubegrundet. Jeg må desværre sige til forslagsstillerne, at jeg føler mig stærkt fristet til at citere »Kejserens nye klæder«: ja men de har jo ingenting på!

Må jeg om beslutningsforslag nr. B 28 sige, at begrundelsen for fremsættelsen af dette beslutningsforslag om vandløbsloven er i hovedsagen den samme som begrundelsen for beslutningsforslag nr. B 27. Derfor kan jeg også stort set henholde mig til, hvad der er sagt her. Der er ikke med de pågældende bestemmelser i bekendtgørelsen og i cirkulæret sket en ændret vægtning af de miljømæssige og landbrugsmæssige interesser. Bestemmelserne har alene til formål at opfylde det selvfølgelig ønske, at de afgørelser, der skal træffes af de lokale myndigheder, bliver truffet på så godt et grundlag som muligt.

Jeg har fuld tillid til, at reglerne er egnede til dette, og at de lokale myndigheder vil føre intentionerne ud i livet i deres administration, bl.a. når de udarbejder vandløbsregulativer.

Udformningen af reglerne har været en balancegang. Der har været ført omfattende forhandlinger med mange forskellige myndigheder og organisationer. Disse har haft vidt forskellige synspunkter, og det har ikke

[Miljøministeren]

været muligt at tilgodese dem alle. Formålsbestemmelsen i loven er udtryk for et kompromis mellem de landbrugsmæssige og de miljømæssige interesser. Med de regler, som nu er lavet, er disse interesser afvejet over for hinanden, således som det var forudsat.

Finn Jørgensen (KF):

Det er jo § 9, stk. 1, i bekendtgørelsen om at klassificere og registrere vandløb i forbindelse med den nye vandløbslovs ikrafttræden, der har givet anledning til begge beslutningsforslagene.

Først et par ord om beslutningsforslag nr. B 27, hvor forslagsstillerne ønsker en enkelt sætning i bekendtgørelsen slettet, nemlig sætningen, der fastlægger, at der skal foreligge en »redegørelse for jordbrugets afvandingsbehov, herunder for eventuelle afvandingsmæssige konsekvenser af forslaget«. Forslagsstillerne ønsker, at det skal udgå, altså udgå af det, der fremlægges og bliver forslag til vandløbsregulativ.

Jeg er meget enig med ministeren i, at man næppe kan forestille sig nogen vandløbsmyndighed, der ved udarbejdelse af vandløbsregulativer eller ændringer deri ikke også vurderer eventuelle afvandingsmæssige konsekvenser, og det er svært at forstå, hvilke fordele i forhold til vandløbsloven og vandløbene der derfor kan opnås ved den ændring, der lægges op til med beslutningsforslaget.

Noget andet er, at man måske nok kan sige, at det af administrative grunde kan være mindre hensigtsmæssigt, at denne helt specielle redegørelse skal fremlægges som et bilag til regulativet. Jeg synes, det er mere interessant at vide, hvilke planer der har ligget som baggrundsmateriale for udarbejdelsen af regulativet. Her tænker jeg på landbrugsplanen, på fredningsplanen og recipientkvalitetsplanen. En sådan redegørelse er et naturligt bilag til regulativet. Jeg må gå ud fra, at selv om man kan læse dette punkt på den måde, at det kun er redegørelsen om afløbsforholdene, der skal vedlægges, så er det også redegørelsen om, hvilke planer der har ligget til grund for udarbejdelsen af regulativet, der skal medtages.

Jeg har også den opfattelse, at vandløbslovens formålsparagraf på ingen måde er anfægtet af den bestemmelse, der ønskes fjer-

net, ligesom den ikke på noget punkt berører vandløbsmyndighedernes ansvar og kompetence.

Vi har i det konservative folkeparti den holdning, at nu må vi se, hvordan det kommer til at virke i praksis, og når erfaringerne er indhentet, kan vi eventuelt, hvis der er behov for det, drøfte spørgsmålet med ministeren i miljø- og planlægningsudvalget. Derfor må vi afvise beslutningsforslag nr. B 27.

Jeg kan stort set om beslutningsforslag nr. B 28 sige det samme. Her lægges op til noget lidt andet, nemlig at man skal genoptage forhandlingerne med de berørte organisationer. Vi har også i den forbindelse den holdning, at det vil være naturligt at se, hvorledes det, der nu er udsendt, kommer til at virke i praksis – vandløbsloven er jo trådt i kraft fra den 1. november i år – og så vurdere, om der er behov for ændringer eller forenklinger. Vi går ud fra, at skulle der vise sig behov herfor, vil det også kunne drøftes med ministeren i miljø- og planlægningsudvalget, og jeg går da også ud fra, at ministeren, hvis der viser sig behov derfor, vil være indstillet på at drøfte det videre med de berørte organisationer.

Med den begrundelse må vi også afvise beslutningsforslag nr. B 28.

Sønderby (V):

Må jeg til indledning sige, at socialdemokratiets beslutningsforslag nr. B 27 ligger på linje med nogle af de andre forslag og nogle af de andre debatter, som samme parti mener at folketinget skal bruge sin tid til.

Forslaget går ud på at pålægge miljøministeren at ændre en bekendtgørelse, således at den bliver i overensstemmelse bl.a. med miljøstyrelsens indstilling. Det er på dette område en ny praksis, ja, en ny politik fra socialdemokratiet, at styrelser nu også skal til at lave cirkulærer, og hvis de ikke får deres vilje, så skal folketinget gribe ind. Ordføreren for forslagsstillerne har ingen steder, ej heller i bemærkningerne til forslaget, betvivlet, at bekendtgørelsen og vejledningen er i overensstemmelse med loven rent juridisk. Jeg håber også, at forslagsstillerne husker debatten og den betænkning, som blev lavet om lov om vandløb. Jeg vil gerne citere fra betænkningen til lovforslag nr. L 58 i 2. samling 1981-82:

[Sønderby]

»Miljøministeren« – det er en af forslagsstillerne, hr. Erik Holst – »har over for udvalget tilkendegivet, at der ved administrationen af vandløbsloven bør ske en afvejning, så der tages hensyn til landbrugets interesser samt fiskeriet og de miljømæssige forhold. Miljøministeren har i denne forbindelse særligt peget på, at vandløbet har en vigtig funktion for landbruget i forbindelse med afledning af vand fra landbrugsjorden.«

Når dette er sagt, må det være klart, at venstre ikke kan støtte forslaget, for formålet med det afsnit i bekendtgørelsen, som forslagsstillerne kræver fjernet, er jo ikke at diktere vandløbsmyndighederne, men kun, som der står, at de skal have en redegørelse for landbrugets afvandingsbehov, herunder eventuelle afvandingsmæssige konsekvenser af forslaget, og indhente disse informationer fra arealdatakontoret. Der er ingen tvivl om, at disse regler er et kompromis, da ingen af de berørte parter har fået deres ønsker opfyldt. Det fik venstre heller ikke, da vi fik vandløbsloven vedtaget, men vi erkender vort medansvar for den lov. Men så må bekendtgørelse og vejledning også være i tråd med lovens intentioner. Venstre kan derfor ikke medvirke til beslutningsforslag nr. B 27.

Skal jeg vende mig til det radikale forslag, må jeg sige, at jeg beklager egentlig meget, at det radikale venstre på dette område vil drille regeringen, for sådan opfatter jeg næsten dette forslag. Som jeg sagde i forbindelse med forrige forslag, er der ikke rettet kritik af, at bekendtgørelse og cirkulære er i strid med lovens bogstav, men man henviser til procedurеспørgsmål. Da vi vedtog loven, havde vi en lang drøftelse om, at de kommunale myndigheder skulle afløse lodsejerudvalget som tilsynsmyndighed. Forliget blev, at det er de kommunale myndigheder, der har tilsynspligten, og det, bekendtgørelse og cirkulære nu lægger op til, er, at vandløbsmyndighederne skal indhente oplysninger om afstrømnings- og dræningsforhold hos arealdatakontoret, men det er stadig væk kun oplysninger, der skal indhentes. Venstre deler ikke frygten for, at forenklingen går tabt, og det er meget ensidigt at sige i bemærkningerne, at landbrugets retsstilling er stærkere end i den tidligere lov. Det er stadig væk oplysninger til hjælp for vandløbsmyndighederne, der skal indhentes.

Forslagsstillerne kan vel heller ikke forestille sig, at de forhandlinger, som man tilslutter med forslaget, kan medføre tilfredshed i alle berørte organisationer.

I øvrigt undrer det mig, at det radikale venstre vil tage miljøstyrelsens brev med som bilag til forslaget. Der er jo senere kommet et svar fra ministeren, og det er ikke med.

Betænkningen om lov om vandløb og de i forslaget nævnte bekendtgørelser og cirkulærer er i tråd med hinanden. Venstre vil derfor stemme imod forslaget.

Margrete Auken (SF):

Nu havde vi det lige så hyggeligt før, så er det jo en skam, at hyggen skal forlade os med dette forslag, men det er næsten nødvendigt, for vi står i en misere, som vi sådan set selv er ude om. Da vi havde vandløbsloven til behandling, erindrer jeg i hvert fald, at jeg selv havde et mindre slapsticknummer om at vedtage en lov med to modsat rettede principper i formålsparagraffen. Det var virkelig en lov, der sagde: ryg mod ryg – og så fremad. Det er præcis den misere, ministeren er havnet i. Jeg kan godt forstå, at det ikke har været ligetil at få den til at hænge sammen.

Jeg har lige siddet her og læst debatten igennem fra vores andenbehandling, hvor det jo skulle præciseres, at det, der var nævnt i betænkningen om landbruget, stod i det oprindelige lovforslag, og at der ikke var sket nogen ændring i den, som det hedder, hårfine balancegang mellem modsat rettede interesser. Så vidt jeg kan se på den daværende ministers svar til mig, da jeg spurgte, bekræftede ministeren, at det stadig væk var en ligeværdig interesseafvejning, der skulle finde sted.

Ministeren har valgt side. Det kan godt være, ministeren selv siger, at det er ikke sket, men man kan da tage den almindelige psykologiske test, som består i at se på, hvordan de forskellige organisationer har reageret. Vi er jo blevet forsynet med henvendelser og breve. Hvor landbrugsorganisationerne altså er glade og tilfredse, er miljøorganisationerne tossede – altså ikke sådan tossede oven i hovedet, men gale i hovedet. Det siger noget om, at det ikke helt er lykkedes at foretage den afvejning til alles tilfredshed.

[Margrete Auken]

Jeg vil også nok sige, at jeg har egentlig sjældent set en så massiv sejr – nej, det passer ikke, jeg har set mange massive sejre for landbruget, så det ville være en overdrivelse, men det er en af de flottere, de har fået i hus denne gang. Man har fået noget af det tunge ind, og man kan være stensikker på, at de resultater, der lægges frem, bliver af en sådan art, at det bliver håbløst at komme igennem med miljømæssige interesser.

Når ministeren så samtidig, som det fremgår af svaret på et spørgsmål, helt tydeligt forklarer, at det kun er landbruget, der skal ind som eksperter i begyndelsen, mens miljøfolkene først kommer ind i klagefasen, så står det endnu tydeligere, at der er sket en afvejning.

Jeg vil ikke umiddelbart bebrejde ministeren det. Jeg mener, det er en meget vanskelig lov, vi har bedt ham om at administrere, men det er klart, at så må vi gøre noget, i det omfang folketingets flertal ikke er i overensstemmelse med den fortolkning, som ministeren har lavet af loven. Det er det, vi forsøger på med de to forslag, som jo – det har de tidligere ordførere også gjort opmærksom på – stort set handler om det samme. Spørgsmålet er, hvordan vi kan gøre det.

Ministeren siger, vi nok ikke kan blande os helt ned i bekendtgørelser osv. Det er muligt. Hvis det viser sig under udvalgsarbejdet, at vi ikke kan gøre det, ja, så må vi lave en tydeliggørelse af loven. Det er en lidt sejere proces, men for så vidt dette folketing stadig væk ser sådan ud, når vi er kommet hen på den anden side af jul, ja, så er det altså den vej, vi vil gå. Så får vi tydeliggjort loven, sådan at de miljømæssige interesser, som er meget, meget svage overalt, hvor vi er i nærheden af landbruget, får en spinkel chance igen.

Jeg mener, udvalgsarbejdet skal klargøre det, men jeg har nok selv personlig mest tillid til en fremgangsmåde, som klart siger, hvad det her skal handle om. Jeg er noget mere skeptisk over for de radikales optimistiske tillid til, at så stridende parter skal kunne enes. Vi har før set de radikale i sådanne roller herinde, når man skal have folk til at enes om de mest umulige ting, men det er vilkårene i dette hus. Det, jeg ikke begriber, er de radikales næsegruse tiltro til organisationer. Det plejer ikke at være de radikales fremmeste kendetegn, at de overlader det til

organisationerne at finde ud af, hvordan der skal lovgives i dette land, og hvordan dette land skal styres. Jeg må indrømme, jeg har slet ikke selv samme benovelse over for deres evner – og da slet ikke deres evner til at forlige helt modsatrettede synspunkter.

Jeg tror, det vil være vigtigt, at vi her fastholder, at det er folketinget, som giver reglerne for, hvordan miljøet skal tilgodeses, og jeg kan i grunden ikke forestille mig andet, end at de radikale også, når det kommer til stykket, vil støtte det. Jeg kan ikke forestille mig, at de radikale vil støtte en løsning, som ikke sikrer de miljømæssige interesser. Det svar vil vi i hvert fald gerne have her fra forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 28, om man altså helt vil overlade det til organisationernes evne til at forliges, eller om man dog vil sikre i sidste ende, at miljøet er, om ikke just sikret – det siger vandløbsloven ikke noget om, det er den alt for svag til – så dog i hvert fald noget bedre beskyttet, end der lægges op til fra ministerens side.

Kan vi forvente en miljøholdning fra de radikale? Jeg er overbevist om, at vi kan, og har derfor stor fortrøstning til, at et udvalgsarbejde vil munde ud i en fornuftig beslutning, som også ministeren – for ikke at gøre os alt for megen ulejlighed med den helt store omgang én gang til med en lovændring – selvfølgelig vil tilslutte sig.

Tove Niemann (FP):

Fremskridtspartiet vil afvise de foreliggende beslutningsforslag. Efter den nye vandløbslov har landbruget fået en ringere retstilling end efter den gamle lov, og den bekendtgørelse, der er udsendt, giver kun en mulighed for at skabe balance mellem miljø- og landbrugshensyn, hvilket vi fuldt ud kan tilslutte os.

I beslutningsforslag nr. B 28 opfordres miljøministeren til at gennemføre nye forhandlinger med landbruget, miljøorganisationerne samt de kommunale organisationer angående klassifikation og registrering af vandløb. Det ser vi fra fremskridtspartiets side ingen grund til, og vi vil stemme imod begge beslutningsforslagene.

Steffensen (KrF):

Både beslutningsforslag nr. B 27 og beslutningsforslag nr. B 28 synes jeg er unødvendi-

[Steffensen]

ge i denne sammenhæng. Når man tænker på, at det er vandløbsloven, som er trådt i kraft for kun godt en måned siden, det omhandler, og den bekendtgørelse, som er udstedt i forbindelse med lovens ikrafttræden, synes det at være noget forhastet at komme med et beslutningsforslag, der allerede nu skal prøve på at ændre på systemerne.

Det er jo rigtigt – det har fru Margrete Auken ganske ret i – at det er modsatrettede synspunkter, der skal forenes på en eller anden måde – forenes på en sådan måde, at det kan fungere. Jeg synes, vi må sige, at den bekendtgørelse, som nu er udstedt, dog bør have en chance for at vise, om den er rimelig eller det modsatte.

Ministeren har klart gjort rede for, at det har været ganske vanskeligt at få disse synspunkter afbalanceret, således at bekendtgørelsen, som den er nu, kunne blive til noget. Jeg mener, at det mest realistiske må være, at vi nu lader den bekendtgørelse få en chance, og så mener jeg i øvrigt også, at vandløbslovens § 1 er tilgodeset på en sådan måde, som jeg mener der blev lovet af den daværende miljøminister, da loven blev vedtaget.

Kristeligt folkeparti mener, at nu må vi først lade bekendtgørelsen virke og se, om den fungerer efter hensigten. Hvis ikke det bliver tilfældet, er det selvfølgelig rimeligt, at man tager sagen op til overvejelse.

Formanden:

Ordføreren vedrørende beslutningsforslag nr. B 27 angående udformning af bekendtgørelse om klassifikation og registrering af vandløb og om regulativer for offentlige vandløb, hr. Erik Holst, har ordet.

Erik Holst (S):

Jeg er desværre i den kedelige situation, at jeg under ingen omstændigheder kan takke ministeren for en positiv holdning, for et ekstra slag, havde jeg nær sagt, for miljøet. Tværtimod har ministeren vist, jeg havde nær sagt halsstarrighed, men det vil jeg dog ikke sige. Jeg vil sige, at ministeren har vist meget lidt forståelse for, at denne vandløbslov var en uhyre stor landvinding på miljøpolitikens område. Det var første gang, vi fik indbygget miljøet i denne lov, og derfor var der, som flere af ordførerne har været inde på, tale om en balancegang.

Ministeren siger, at nu har han udsendt en bekendtgørelse om ikrafttrædelsen den 1. november af denne lov, og spørger: skal folketinget så gå i detaljer? Nej, det er vi meget kede af, og det er kun med største ulyst, jeg overhovedet begiver mig i gang med et forslag som dette her, for folketinget skal ikke gå ind i detaljer. Men i samme øjeblik vi føler, at ministeren ikke tolker det flertal, som er her i folketinget vedrørende balancegangen, i samme øjeblik vi føler, at balancen slår ud til den forkerte side, så må vi protestere. Det var nøjagtig det, vi gjorde i et samråd i miljøudvalget her i folketinget, hvor miljøministeren fik lejlighed til at forklare sig, men også dér holdt han fast ved, at han ikke mente, der var en forkert balance i denne bekendtgørelse. All right, står vi så alene med det? Er det nogle få fanatikere, er det irritation hos nogle socialdemokrater, der gør, at de nu, når der kommer en ny minister, absolut skal spænde ben for ham og genere ham, som flere har været inde på? Om igen. Det er fuldstændig forfejlet, intet ligger os fjernere.

Det er jo ikke socialdemokratiet, der udformer miljøstyrelsens vurdering af denne bekendtgørelse, hvor man meget tydeligt siger, at det vil medføre en række vanskeligheder ved administration af loven. Man siger, at der kan være skabt tvivl om, at administration af loven kan ske ud fra den interesseafvejning, der foretages i forbindelse med de planer, der fastlægger vandløbskvaliteten. Miljøstyrelsen, altså ministeriets egne sagkyndige, betvivler endvidere, at man gennem sin vejledning og rådgivning til vandløbsmyndighederne kan sikre en administration af loven i overensstemmelse med intentionerne. Altså klar og tydelig tale. Jeg siger ikke, at ministeren skal følge sine forskellige embedsmænds vurderinger, men det er en klar og tydelig tale fra miljøstyrelsen.

Fra Danmarks Naturfredningsforening er en lige så klar og lige så tydelig tale. Man tager direkte afstand fra den måde, ministeren formulerer sig på, og siger: dette er ikke i overensstemmelse med de intentioner, der er nedlagt i vandløbsloven. Det er et meget vægtigt indlæg fra Danmarks Naturfredningsforening, der er blevet tillagt særlige beføjelser i forbindelse med klageadgangen.

Den samme henvendelse får vi fra Danmarks Sportsfiskerforbund. Er det socialde-

[Erik Holst]

mokratiet, der dirigerer Danmarks Naturfredningsforening og Danmarks Sportsfiskerforbund? Heldigvis er det ikke tilfældet. Danmarks Sportsfiskerforbund gør også indsigelser imod den måde, hvorpå ministeren meddeler, at loven træder i kraft. Det er Danmarks Sportsfiskerforbund, der bringer miljøstyrelsens brev frem, fordi de har bedt om aktindsigt. Det siges meget tydeligt i deres brev, at denne aktindsigt betød altså også, at man kunne få en kopi af miljøstyrelsens henvendelse til miljøministeriet.

Lad mig sige: vi har fået denne henvendelse fra Danmarks Sportsfiskerforbund. Det er jeg bemyndiget til at sige klart og tydeligt her fra tingets talerstol. Der har ikke været nogen misligholdelse fra en eller flere styrelser eller embedsmænd i miljøministeriet i den forbindelse – i hvert fald i forbindelse med socialdemokratiet.

Det er vores ganske bestemte opfattelse, at dette her kunne have været klarere ganske enkelt ved, at ministeren undlod sit: »samt en redegørelse . . .«, fordi man derved balancerer væk fra det miljømæssige, som vi første gang har fået ind, og over til det landbrugsmæssige, som er tilgodeset og – som også flere af ordførerne var inde på – selvfølgelig skal tilgodeses. Det er altså en balancegang.

Her vil jeg stille ministeren et spørgsmål: hvis det nu er folketingets flertals opfattelse, at denne balancegang ikke fuldt ud respekterer det, som folketinget ville med loven, og de intentioner, man havde, er ministeren så villig til at rette den lille ting, som vi her flere gange har peget på giver dette misforhold?

Jeg vil slutte med at sige tak til de ordførere, der har udtrykt en positiv holdning til forslaget. Jeg er bemyndiget til at sige, at VS, der ikke kan være her i dag, også er positivt indstillet over for beslutningsforslag nr. B 27.

Jeg glæder mig til udvalgsarbejdet, der forhåbentlig kan bringe en afklaring – jeg havde nær sagt: på en forhandlingsmæssig og en fornuftig og en administrativt værdig måde for os alle sammen. Så er vi nemlig fri for at begynde at diskutere lovforslaget igen. Folketinget har jo én gang taget stilling til lovforslaget.

Formanden:

Ordføreren vedrørende beslutningsforslag nr. B 28 angående vandløbslovens iværksættelse, hr. Michaelsen, har ordet.

Michaelsen (RV):

Som man måske har opdaget, er mit partis ordfører i disse sager, hr. Dræbye, ikke til stede i dag, og jeg skal derfor fremføre det radikale venstres syn på dette spørgsmål.

Jeg er desværre ikke i den situation at kunne takke for en almindelig, bred tilslutning til vores forslag, men jeg kan da konstatere, at der i hvert fald har været et flertal for at ville gøre noget, idet man mener, at der er noget, der ikke er, som det bør være. Så kan det da være, at vi ender med vores forslag alligevel, når de endelige beslutninger skal tages.

Baggrunden for forslaget er jo den stærke kritik, der har været rejst af en række berørte organisationer, lige fra Kommunernes Landsforening og over til miljøorganisationerne og også fra miljøstyrelsen, og den kritik har for os at se rejst en berettiget tvivl, om den balance, som var tilsigtet i loven, også holder, og den balance er for os meget væsentlig, da det jo var en forudsætning for lovens vedtagelse. Det er altså ikke noget udtryk for lyster i retning af at drille regeringen eller noget i den retning, det er en saglig sag for os dette her.

Vores opfattelse er for det første, at det vigtigste er, at der er sket en forskydning til fordel for landbrugsinteresser, og for det andet, at der er sket en formindskelse af den tilsigtede forenkling, og derfor opfordres miljøministeren til at foretage en ny forhandlingsrunde med de berørte organisationer. Det er selvfølgelig vores hensigt i udvalgsarbejdet nærmere at konkretisere, hvordan man skal kunne nå frem til et rimeligt kompromis.

Må jeg afsluttende sige om det socialdemokratiske forslag, at vi er ikke tilhængere umiddelbart i hvert fald af dette forslag. Vi mener ikke, at det er folketingets opgave at skulle skrive bekendtgørelser eller cirkulærer, og derfor har vi altså lagt op til en ny forhandlingsrunde med henblik på at genskabe den balance, som var tilsigtet.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

[Miljøministeren]

Jeg er meget enig med hr. Finn Jørgensen i, at loven er trådt i kraft, og nu må vi indhente de erfaringer, som kan fås. Såfremt det skulle vise sig, at erfaringerne går i en anden retning end intentionerne i loven, så må vi i fællesskab tage det op til drøftelse også med henblik på at rette de mangler og fejl, der eventuelt så kunne være. Det gælder selvfølgelig både det ene og det andet forslag.

Fru Margrete Auken sagde, at ministeren har valgt side. Nej, ministeren har ikke valgt nogen side. Ministeren har forsøgt at forene begge parter på midten. Derfor er der ikke kun taget landbrugsmæssige hensyn. Efter bekendtgørelsen om klassificering m.v. skal vandløbsmyndighederne i forbindelse med regulativforslag udarbejde en redegørelse for de planer, der har dannet grundlag for regulativforslaget. I bekendtgørelsens § 9, stk. 2, er der som eksempler på sådanne planer nævnt recipientkvalitetsplaner, vandindvindingsplaner, fredningsplaner og landbrugsplaner samt oplysning om, hvorvidt vandløbet er registreret efter § 43 i naturfredningsloven.

Herudover skal der ifølge stk. 1 udarbejdes en redegørelse for jordbrugets afvandsingsbehov, herunder for eventuelle afvandsingsmæssige konsekvenser af forslaget. Samtlige disse planer og redegørelser skal ligge til grund for regulativforslaget, når regulativforslaget udarbejdes, hvilket vil sige inden høringsfasen. Hermed er det i virkeligheden sikret, at vandløbsmyndighederne har de nødvendige oplysninger for at kunne foretage den i loven forudsatte afvejning mellem de miljømæssige og de landbrugsmæssige interesser. Udarbejdelsen af regulativforslaget er som nævnt en balancegang. Derfor er der også fastsat omfattende høringsbestemmelser og klageforskrifter. I cirkulæret er der således nævnt, at forslag til regulativer skal fremlægges til gennemsyn for offentligheden i mindst 8 uger. Forslagene skal samtidig sendes til de berørte myndigheder samt Danmarks Naturfredningsforening og Danmarks Sportsfiskerforbund. Endvidere er det bestemt, at fiskeriministeriet og miljøstyrelsens ferskvandslaboratorium skal inddrages i denne fase. Disse regler giver altså rig lejlighed til at komme med indsigelser over for regulativforslaget.

Spørgsmålet kunne også rejses med hensyn til, om der i lovens behandling, som fru

Margrete Auken var inde på, var forudsat noget i den retning, som her diskuteres. Loven er jo en rammelov, der bemyndiger miljøministeren til at fastsætte nærmere regler om lovens administration. Det er en teknik, som man har fundet hensigtsmæssig på områder, hvor der er behov for detaljerede og ofte teknisk prægede regler.

En væsentlig forudsætning for, at loven kunne vedtages af alle, var bl.a., at det af den tidligere miljøminister blev tilkendegivet over for udvalget, at der ikke med forslaget var tilsigtet nogen ændring i jordbrugets umiddelbare ret til afvanding til bestående vandløb, og at man ved administrationen af loven ville sikre det fornødne samarbejde med landbruget og dets organisationer og i øvrigt tilrettelægge administrationen således, at der fortsat var fornuftige produktionsvilkår for landbruget. Det blev ikke under forhandlingerne aftalt præcis, hvordan dette skulle ske. I lovens § 14 er der hjemmel for miljøministeren til at fastsætte nærmere regler for udarbejdelse og revision af vandløbsregulativer, herunder om samarbejdet mellem vandløbsmyndighederne og om deres samarbejde med andre myndigheder samt om offentlig medvirken.

Formålet med at indhente oplysninger fra arealdatakontoret i forbindelse med udarbejdelsen af regulativforslag er alene at sikre, at vandløbsmyndighederne i forbindelse med udarbejdelsen af regulativforslagene har de oplysninger, som er nødvendige for at kunne foretage den forudsatte afvejning mellem de miljømæssige og de landbrugsmæssige interesser. Fru Tove Niemann og andre strejfede lige kort kommunernes reaktion over for dette. Kommunernes Landsforening har i et brev til mig gjort nogle bemærkninger om de nye bestemmelser. Foreningen har navnlig påpeget, at de vil kunne medføre uforudset meradministration for kommunerne.

Jeg har derfor taget initiativ til, at der bliver indledt drøftelser herom med de kommunale organisationer for at finde en rimelig løsning. Herudover har kommunerne påpeget, at de finder det uhensigtsmæssigt, at registrering af data fra vandløbsregulativer foregår i landbrugsministeriets arealdatakontor, og at kontoret skal inddrages, hver gang der laves et nyt vandløbsregulativ.

Som en følge af den afvejningsundersøgelse, som arealdatakontoret forestår, har kon-

[Miljøministeren]

toret opbygget et landsdækkende EDB-register omfattende de gældende vandløbsregulativer.

Jeg har i mit svar til Kommunernes Landsforening nævnt, at dette er grunden til, at kommunerne skal anvende oplysninger fra kontoret, når de udarbejder nye regulativer. Jeg har ligeledes præciseret, at spørgsmålet om, hvordan den fremtidige registrering af vandløbsregulativer skal foregå, snarest vil blive drøftet i det såkaldte EDB-samarbejdsudvalg for arealdata, hvor både stat og kommune er repræsenteret.

Jeg er overbevist om, at man her i enighed vil kunne finde en fornuftig løsning på spørgsmålene. Jeg har i mit brev til Kommunernes Landsforening givet udtryk for, at det er miljøministeriets generelle holdning, at der bør oprettes decentrale registre med data for vandløbsregulativer til støtte for den kommunale administration. Dette forudsætter naturligvis, at ministeriet kan trække på disse registre, når det skal løse dets egne opgaver. Det er klart, at såfremt der etableres sådanne decentrale registre, vil behovet for at inddrage landbrugsministeriets arealdatakontor ved udarbejdelse af vandløbsregulativer kun være til stede, når der skal ske en egentlig regulering af vandløbene, hvorved der sker ændringer i de afvandingsmæssige forudsætninger.

Det er min opfattelse, at de problemer, som Kommunernes Landsforening har peget på i forbindelse med de nye bekendtgørelser og cirkulæret om vandløbsloven, herved stort set vil blive løst på en acceptabel måde. Det er på den baggrund, man skal vurdere Kommunernes Landsforenings henvendelse og ikke på helt andre præmisser.

Hr. Erik Holst var inde på spørgsmålet om, at miljøministeren ikke vil vise eller ikke har vist forståelse for miljøet. Jeg vil da gerne spørge: hvor er miljømæssige hensyn sat til side af ministeren? Hvor har ministeren ikke til punkt og prikke opfyldt lovens bestemmelser om miljöhensyn?

Hr. Erik Holst inddrog en henvendelse fra miljøstyrelsens direktør til ministeren. Jeg skal undlade at redegøre for min vreden i forbindelse med denne skrivelser fremkomst. Men jeg må da klart sige, at det foranledigede, at jeg omgående tog en samtale med miljøstyrelsens direktør for at få afklaret, hvilke personer i miljøministeriet der var den afgørende faktor for gennemførelse af folke-

tingets lovforslag. Der skal ikke herske tvivl om, at jeg også spurgte, om man var i stand til fra miljøstyrelsens side til punkt og prikke at gennemføre de cirkulærer og bestemmelser, som var udstedt. Svaret var et uforbeholdent og klart ja. Derfor er den side af sagen ude af billedet.

Man har i miljøstyrelsen givet udtryk for, at man mener, at udformningen af bestemmelserne vil kunne give anledning til, at landbruget får en stærkere stilling end tilsigtet.

Ja'et, der blev givet mig, er givet efter en nyvurdering, og man må på den baggrund vurdere den første henvendelse skriftligt som en misforståelse. Når der i loven er forudsat, at der også skal tages afvandingsmæssige hensyn, er det efter min vurdering nødvendigt, at der foreligger oplysninger herom.

Der var altså ikke som af hr. Erik Holst påstået så klar og tydelig en tale i disse to skrivelser, den ene fra Kommunernes Landsforening og den anden fra miljøstyrelsens direktør, som hr. Erik Holst vil lægge ind i det.

Nu spørger hr. Erik Holst så, om miljøministeren i et samarbejde vil være med til at komme ud af denne sag på en fornuftig og en værdig måde. Det er klart, og jeg forudsætter, at man også fra forslagsstillernes side har dette ønske.

Margrete Auken (SF):

Der er visse ord, der er gummi i, f.eks. ord som fornuftig og værdig, så kan vi jo så se, hvem der havner på fornuftig og værdig, men det er nok lidt spild af tid at bruge dem, når der er så meget gummi i dem.

Jeg har egentlig lyst til at sige til venstres ordfører, som i sit indlæg sagde, at vi bare var ude på at drille ministeren: man kunne en gang imellem godt fristes til at drille regeringen, men jeg vil sige, at sagen her faktisk er lidt alvorlig, fordi det er et spørgsmål om at få reddet noget af det sidste, som vi måske kan redde. Når vi står over for et så effektivt arbejde, som det, der her er gjort fra landbrugets side, er det ikke bare et spørgsmål om at drille, så er det et sidste forsøg på at gøre modstand, og heldigvis har vi da et flertal herinde. Jeg er virkelig imponeret over, at det i den grad er lykkedes at banke folk på plads i denne sammenhæng. Kommunernes

[Margrete Auken]

Landsforening er åbenbart blevet banket på plads. Det bliver spændende, hvis vi får den i deputation og begynder at spørge om disse underlige mistænkliggørelser af, hvordan miljøstyrelsens brev er kommet frem. Jeg forstår det ikke rigtig, for vi har en lovgivning i dette land, som tilsiger aktindsigt, og Børge Christensen fra Sportsfiskerforbundet har ganske kort tid efter det kom, søgt fuldstændig aktindsigt. Derved fik han fat i det brev, og derfra stammer det, jeg har spurgt til. Jeg synes, det var et meget skægt brev. Jeg spurgte, hvordan han havde fået fat i det, og så fortalte han det. Det var en almindelig, pæn fremgangsmåde, som er tilladt. Jeg var imponeret over, at det var kommet med alligevel, for det er jo ikke altid, tingene er der, men det var de altså.

Ministeren siger, at han ikke har valgt side, at han har forsøgt at forlige parterne. Det er jo så det, der mislykkedes, hvorefter han har valgt side. Jeg tvivler ikke på, at det er rækkefølgen, men det er det, der er sket. Det er altså nogle meget stærke nogle. Jeg sagde under førstebehandlingen af loven, at der var nogle, der var bekymrede om Hedeselskabet, og jeg sagde, man kunne være sikker på, at Hedeselskabet nok altid skulle vinde.

Jeg er blevet fortalt, at selv i Hedeselskabet er man blevet gale denne gang. Det er alligevel, synes jeg, dygtigt arbejde. Jeg har ikke set før, at der er nogen, der har snydt Hedeselskabet, men det er altså kommet hjem også denne gang. Når selv Hedeselskabet er kørt ud på et sidespor, er der ikke noget at sige til, at ministeren har haft svært ved at stritte imod det, der er sket.

Der er ikke andet at sige, selv om ministeren er meget ked af det – jeg kan godt forudsæ, at det bliver slemt – at vi kan love ministeren, at han behøver ikke selv at tage ansvaret, forstået på den måde, at han behøver ikke at sige, at han har holdt med os andre. Man kan jo stille og roligt lade sig stemme ned, og det når vi jo så nok frem til. Så bliver det spørgsmålet, om det skal ske gennem en lovændring eller et tilsagn fra ministeren.

Her bliver jeg nødt til igen at spørge hr. Michaelsen fra det radikale venstre, for jeg kan ikke begribe det svar, som jeg ikke fik rigtig før, men hvis det nu viser sig, at landbruget bliver ved med at være så stærke, som meget tyder på de er, når som sagt selv He-

deselskabet er kommet på plads, hvordan står så det radikale venstre?

Jeg synes, det er en kolossal troskyldighed at gå op imod landbrugsorganisationerne, når man tror, at vi kan forlige parterne her. Vi bliver altså nødt til at få at vide, om vi stadig væk har de radikale med på den side, som det meget stærkt er understreget, da vi vedtog loven. Jeg vil også gerne sige til ministeren her, at loven ikke kun blev enstemmigt vedtaget, men SF fik også løfte om, at der ikke skete den balanceforskydning, selv om der kom den særlige tilføjelse i bemærkningerne. Det løfte fik vi; ellers havde vi da ikke stemt for den, selvfølgelig ikke, for så var der ingen grund til at give den lov. Meget tyder på, at hvis denne bekendtgørelse kommer ud i livet, er der ingen grund til den lov. Så pak dog hele apparatet sammen og lad os begynde på en frisk, fordi den duer ikke til noget som helst. Jeg tror, vi har bedre chance for at køre det fornuftigt igennem, og regner selvfølgelig med de radikale.

Formanden:

Ordføreren vedrørende beslutningsforslag nr. B 27 angående vandløb, hr. Erik Holst, har ordet.

Erik Holst (S):

Jeg er ked af, at ministeren ikke regner med, at hverken miljøstyrelsen, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund eller Kommunernes Landsforening kan læse indenad og forstår at vurdere to ting, både loven, således som den blev gennemført, og også ministerens bekendtgørelse. Det er således, at hver af disse organisationer gør opmærksom på, at der er en, håber de, utilsigtet ubalance. Den bliver vanskelig at administrere, det bliver ikke en forklaring, tværtimod. Så siger ministeren bagefter: nu har ministeren talt med miljøstyrelsens direktør – jeg var slet ikke klar over, det var ham, der havde skrevet den – og nu kan de administrere på den måde, som ministeren giver udtryk for. Selvfølgelig kan de da det. Vi ville have været meget forbavsede, hvis ministeriet havde nogle embedsmænd, der ikke var i stand til at administrere de love og de bekendtgørelser og de ting, der går igennem ministerens hånd. Så måtte man jo sige, at der var tale om illoyal opførsel.

[Erik Holst]

Når ministeren så siger, at denne første henvendelse fra miljøstyrelsen til miljøministeren var en misforståelse, vil jeg gerne spørge, om det ikke må være således, at man må korrigere det over for dem, hvortil man har sendt det første brev ud. Det har jo været sendt ud til høring. Det har været med i Sportsfiskerforbundets materiale, som er udleveret fra miljøministeren. Det er blevet udleveret direkte. Jeg går ud fra, at hvis der er tale om en misforståelse, vil ministeren selvfølgelig til dem, der har fået det udleveret, sige, at dette var en misforståelse, og nu har vi – om man skal sige banket på plads, det ved jeg ikke – korrigeret disse såkaldt saglige vurderinger i første omgang.

Så skal jeg sige til slut, at jeg er meget indstillet på, at vi skal have en fornuftig, også en værdig løsning og måske også en løsning, der er værdig for miljøministeren. Selvfølgelig er vi indstillet på det, for dette folketing er indstillet på at samarbejde om miljøforhold. Derimod er vi ikke altid indstillet på, at man skal forhandle atter og atter, hvor der ingen forhandlingsmuligheder er. Derfor er socialdemokratiet ikke helt så glade for beslutningsforslag B 28 og det synspunkt, som der gøres gældende dér fra det radikale venstre, men jeg går ud fra, at vi sammen finder en fælles løsning, hvis det er miljøet, der ligger os på sinde, og det går jeg stadig væk ud fra det også er for de radikale.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Fru Margrete Auken gav udtryk for, at når man stemte for loven i sin tid, var det underforstået, at der ikke må ske nogen forskydning fra den ene til den anden side. At der skulle være sket en forskydning her efter fru Margrete Aukens opfattelse til fordel for landbruget, er jeg uenig i. Der er ikke sket denne forskydning efter min vurdering.

Når fru Margrete Auken vedrørende miljøstyrelsens skrivelse siger, at jeg mener, at det var forkert, at den var blevet offentliggjort, må jeg sige, at jeg ikke med ét ord har anfægtet eller omtalt offentliggørelsen af denne skrivelse negativt. Jeg omtalte kun skrivelsen til mig, og at jeg i den anledning har været forbavset.

Jeg er ked af, at miljøministeren ikke regner med miljøstyrelsen, Kommunernes Landsforening eller Naturfredningsforenin-

gen, sagde hr. Erik Holst. Jo, det gør jeg i høj grad. Men da jeg forstår, at hovedgrundlaget for forskningen er miljøstyrelsens skrivelse til ministeren, og jeg har meddelt, at denne skrivelse efter drøftelser med direktøren må opfattes som en misforståelse, og dér giver klart tilsagn om, at man kan administrere efter både cirkulæret og bekendtgørelsen, udtrykte jeg, at dermed er den egentlige baggrund eller vægten af grundlaget for forslaget ikke til stede.

Det undrer mig, om brevet skulle være sendt ud til høring i Sportsfiskerforeningen. Det er jeg ikke bekendt med. Det er et brev sendt fra miljøstyrelsens direktør til departementet. Dette brev er ifølge aktindsigt udleveret til formanden for Sportsfiskerforeningen, hr. Børge Christensen.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg forstår ikke rigtig, hvad det er, ministeren har hørt, jeg sagde før. Det kunne aldrig have faldet mig ind at sige, at der ved lovens vedtagelse ikke måtte ske nogen forskydning imellem miljømæssige og landbrugsmæssige interesser ved lovens vedtagelse. Det var derfor, vi lavede den. Det, der ikke måtte ske, var nogen forskydning ved det, der kom ind i bemærkningerne. Det gør en forskel, fordi landbruget har jamret over, at det mistede nogle privilegier, og det var meningen. Det var ikke meningen, vi skulle begrænse dets afvandingsmuligheder, men det skulle ikke bare have lov til at gøre fuldstændig, som det passede det. Det var derfor, vi vedtog den lov, og det, som man så var bange for, var, da landbruget pludselig vågnede op og opdagede, at der var et eller andet, der var smuttet i baglandet, og derfor kom væltende i sidste øjeblik og fik presset venstre til at løbe fra hele forliget. Så sikrede vi os, at det forlig stadig væk gjaldt. Det er altså det, som nu i anden runde er gået i stykker igen; jeg synes, alt tyder på det. Uanset hvordan ordene så i øvrigt falder her, kan vi se på folks, ministerens og landbrugets reaktioner, uden at kunne alle mulige forskellige mærkværdige finesser, at den forskydning, som vi gerne skulle have opnået med loven, er gået i fisk – nej drønvand.

(Kort bemærkning).

Erik Holst (S):

Lad mig sige det helt tydeligt til ministeren, at jeg ikke mener, dette dokument fra miljøstyrelsen blev sendt til høring, men det blev sendt til et høringsorgan, nemlig Danmarks Sportsfiskerforbund, netop fordi denne Børge Christensen fra Danmarks Sportsfiskerforbund fandt, at det var en ejendommeligt formulering, og derefter bad om aktindsigt. Jeg har fortalt, at vi har fået dette brev fra Sportsfiskerforbundet.

Må jeg så lige sige, at det dog er ejendommeligt, at både et flertal i folketinget formodentlig og disse organisationer alle sammen har taget så entydigt fejl. Den eneste, der rigtig siger, at der er sket nogle fejl, er ministeren, idet ministeren siger, at der er sket en misforståelse, og at der er sket en fejltagelse fra miljøstyrelsens side over for departementet. Jeg har ikke set nogen som helst berigtigelse af denne fejl. Jeg vil da gerne spørge ministeren, om der virkelig findes en berigtigelse. Der står meget klart i bilag nummer 78 af 24. november fra ministeren, at: i den anledning skal miljøministeriet, departementet, bemærke, at man går ud fra, at miljøstyrelsen administrerer i overensstemmelse med de intentioner, som lå til grund for lovens vedtagelse, jeg havde nær sagt selvfølgelig, men der står ikke noget om, at det var en misforståelse, det første brev. Der er ikke ét eneste sted, hvor det ordvalg, ministeren benytter i dag, har været anvendt hverken i skrivelser eller informationer til de organisationer eller til de medlemmer af folketinget, der hidtil har beskæftiget sig med dette her spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Det var fru Margrete Aukens bemærkning om, at venstre løb fra forliget. Vi løb da ikke fra forliget. Vi var med til forliget, og jeg har sagt her fra talerstolen, at vi står ved forliget. Der var nogle ting, som vi ikke var helt tilfreds med, men vi bøjede os for flertallet. Men så fik vi altså også de ting med, som jeg har læst op under indledningen, at de afvandsmæssige forhold skulle bringes i orden, og at der skulle forhandles med de berørte organisationer, herunder landbruget.

Nu skal vi ikke forlænge debatten, men man snakker hele tiden om balancen og om, hvem der er utilfreds. Hvis nu det var land-

bruget, der havde sagt, at vi ikke er tilfredse, ja, hvad så? Så havde fru Margrete Auken vel også rejst spørgsmålet, og så ville hun også have hjulpet de stakler, ikke?

Nej, hvis det er den ene side, så skal man nok klare det, men så kunne det være, jeg havde rejst spørgsmålet. Det er nok det, fru Margrete Auken er klar til at sige nu.

Men vi står ved vores forlig, og vi mener, at de forhandlinger, der er ført med ministeren, er på plads, og ministeren har i øvrigt også sagt, at hvis det kniber, eller hvis der om et år er nogle ting, vil han tage en drøftelse med de berørte organisationer.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg må bedrøve hr. Sønderby. Havde vi været i den heldige situation, at miljøorganisationerne havde været lykkelige, havde jeg da også været det, da jeg synes, det er vigtigt at få fremmet miljøinteresser. Jeg sidder ikke her for at få alle til at blive tilfredse og slet ikke i denne sammenhæng landbruget.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg skal kort sige til fru Margrete Auken, at vi skal i den forbindelse ikke glemme, når vi drøfter, om landbruget har fået særstilling på miljøets bekostning, hvad jeg så sandelig ikke mener de har, at den tidligere vandløbslov kun omfattede afledningen af vand. Nu er den blevet dobbelt, nu skal den også omfatte hensyn til miljøet. Dermed har landbruget måttet dele, men deres interesser er ikke tilgodeset på miljøets bekostning, men derimod i denne afvejning, jeg talte om før.

Hr. Erik Holst siger, at der ikke var tale om en høring. Sådan som jeg citerer hr. Erik Holsts udtalelser, blev udtrykket brugt, at den var sendt ud til høring. Nu er den altså sendt ud efter hr. Erik Holsts mening til en høringsberettiget part. Der er forskel på, om den sendes ud fra et ministerium til en høringsberettiget part, og så det, at den høringsberettigede part beder om aktindsigt i en skrivelse. Der er ikke tale om en fejltagelse ved fremsendelsen af en skrivelse fra miljøstyrelsens direktør til departementet. Det kan aldrig være en fejltagelse. Den vej er både skriftligt og mundtligt tilgængelig. Men jeg er nødt til så at trække frem en sammenfatning af miljøstyrelsens skrivelse, hvor man gør

[Miljøministeren]

gældende; at det er miljøstyrelsens opfattelse, at der med tilføjelsen i bekendtgørelsen sammenholdt med ændringen af cirkulæret kan være skabt tvivl om, at administrationen af loven kan ske ud fra den interesseafvejning, der foretages i forbindelse med de planer, der fastlægges vandløbskvaliteten. Miljøstyrelsen må betvivle, om man gennem sin vejledning og rådgivning til vandløbsmyndighederne kan sikre en administration af loven i overensstemmelse med intentionerne. Det er denne konklusion, der er meddelt mig fra miljøstyrelsen, at den ikke står længere. Man kan administrere ud fra lovens bestemmelser og ud fra den vægtning, der skal foregå, og på den baggrund må jeg karakterisere skrivelsernes konklusion som en misforståelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af d.d. meddeler boligministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om begrænsning af energiforbruget i bygninger. (Nedsættelse af tilskud til energikonsulenthonorar).

(Lovforslag nr. L 112).

Skatte- og afgiftsudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om afgift af mineralvand og læskedrikkoncentrater m.v. (Lovforslag nr. L 78).

Eksemplarer er omdelt.

Socialudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Betaling for hjemmehjælp). (Lovforslag nr. L 72).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Boligudvalget har afgivet tillægsbetænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Lovforslag nr. L 8).

Forslag til lov om ændring af lov om leje. (Lovforslag nr. L 9).

Eksemplarer er omdelt.

Erhvervsudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed. (Lovforslag nr. L 74).

Forslag til lov om ændring af lov om tilsyn med pensionskasser. (Lovforslag nr. L 73).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Arbejdsmarkedsudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om en arbejdsmarkedsuddannelsesfond. (Lovforslag nr. L 67).

Forslag til lov om ændring af lov om erhvervmæssig uddannelse af specialarbejdere m.fl. og omskoling. (Ændring af finansieringsbestemmelser). (Lovforslag nr. L 68).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Miljø- og planlægningsudvalget (8/12 83):

Udtræder: Dræbye (RV)

Nyt medl.: Larsen-Ledet (RV)

Erhvervsudvalget (8/12 83):

Udtræder: Lilli Gyldenkilde (SF)

Ny stedf.: Marianne Bentsen-Pedersen (SF).

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Boligministeren (Bollmann):

Hermed tillader jeg mig for folketinget at fremsætte: